

חוות דעת עבור בית הדין לעבודה

הכלל בבית הדין לעבודה לגבי מינוי מומחה מטעמו הוא שהמומחה נותן חוות דעת על סמך החומר הרפואי, ללא בדיקת התובע. נוהל זה מנוגד לכללי איגוד הפסיכיאטריה בהן מתן חוות דעת מחייב בדיקה קלינית, למעט מקרים מיוחדים שבהם לא ניתן לבצע זאת (ראה ניירות עמדה בנושא). לאור זאת פנינו לנשיאת בית הדין לעבודה בסוגיה זו. האיגוד קיבל תשובה מסגן הנשיאה כבוד השופט יגאל פליטמן, בו הוא מציין:

"באשר לבדיקות. אין כמובן מניעה כי המומחה יבקש להפנות את התובע לבדיקה נדרשת לשם מתן חוות דעתו. כשם שלמומחה הסמכות להפנות את התובע לבדיקה כאמור, רשאי הוא כמובן לזמן אליו את התובע לבדיקה אישית. הזימון לבדיקה ראוי לו שיעשה לאחר קבלת אישור לכך מאת בית הדין, כשם שהדבר נעשה לגבי כל בדיקה אחרת שהמומחה סבור שעל התובע לעבור טרם מתן חוות דעתו. תוכן חוות הדעת מסור כמובן לשיקול דעתו המקצועית של המומחה. כאמור, ההנחיות שלעיל נוגעות לכלל התחומים הרפואיים ועולות בקנה אחד גם עם כללי האתיקה המקצועית-רפואית בתחום הפסיכיאטריה. עם זאת, נוכח טיבו של תחום הפסיכיאטריה, בו ככלל אין ליתן חוות דעת ללא בדיקה קלינית קודמת, הרי במקרה זה על המומחה להודיע לבית הדין על הצורך בבדיקה, ומטבע הדברים בית הדין יאשר ביצוע הבדיקה ויודיע למומחה עם מי עליו לבוא בדברים על מנת לתאם את מועדה. בהזדמנות זו מצאתי מקום להודות לך על הפניית שימת ליבנו לייחודיות מתן חוות דעת בתחום הפסיכיאטרי."

אנו מעבירים מידע זה לחברים וממליצים כי בכל מקרה בו נדרשת חוות דעת, יש לעמוד על הצורך בבדיקת התובע ולבקש מבית הדין אישור לכך מראש.

רשם: פרופ' יובל מלמד – יו"ר ועדת האתיקה, איגוד הפסיכיאטריה בישראל. 2012